בס"ד

יום **א', יב' באדר ב'** תש"ס (**19** במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע טוב!

היום, **<u>יב' באדר ב'</u>**, חנוכת מקדש הורדוס (שיפוץ בניין בית שני), שעליו אמרו חז"ל:
"מי שלא ראה בניין הורדוס לא ראה בניין נאה מימיו."

היום – "**יום טוריינוס**" – נזכר ב'מגילת תענית' כיום שנעשה בו קידוש השם גדול, אשר נפרע הקב"ה מצורר ישראל על-ידי שני אחים צדיקים: **לוליאנוס** ו**ספוס**.
<u>האירוע</u>: גופת בתו של טוריינוס, מושל רומי שהצר ליהודים מאד, נמצאה הרוגה בעיר לוד, ולא נודע מי הרגה. אמר טוריינוס, 'אין לי אויבים במקום הזה אלא היהודים בלבד', וגזר הריגה על כל היהודים שבלוד. אותם שני היהודים הקדושים, לוליאנוס וספוס, טענו (וידע הצורר שאין בטענתם אלא מסירות נפש בלבד) שהם הרגו את בתו, ותבעו ליהרג כדי להציל את כל היהודים. ואמנם, כך היה!
חז"ל קבעו יום זה להיות יום שמחה ולא להתענות בו, ולא לעשות בו הספד על נפטר.
על שני האחים הצדיקים אלה כותבת הגמרה: "הרוגי לוד, אין כל בריה יכולה לעמוד במחיצתם בגן עדן."

<u>בענייני מגילת אסתר, לקראת פורים (מחרתיים)</u>!:-
מגילת אסתר היא סיפור מעשה מה שקרה משנת שלוש למלכות אחשוורוש עד שנת 12 למלכותו. כפי שאומרים לנו חז"ל, הרי סיבת הנאתם של ישראל מסעודת אחשוורוש, היא שגרמה לגזירת המן כעבור 9 שנים. דבר זה הוא להבחין ש**הכל עניין אחד**, ושהא בהא תליא. זאת ידע רק מרדכי לבדו להבחין. וכן, כתב עם אסתר המלכה את סיפור המגילה, החל במשתה אחשוורוש, וכך גילה כי זה היה הגורם לגזירה. ומזה נלמד כי חכמי הדור מרחיקים ראות הרבה יותר מאיתנו, מידת אמונת חכמים מחייבת את ההתבטלות שלנו נגדם. [הרב דסלר]

<u>וכותב ה"חפץ חיים":</u> "בימים ההם ומרדכי יושב בשער המלך, קצף ביגתן ותרש, שני סריסי המלך משומרי הסף, ויבקשו לשלוח יד במלך אחשוורוש. ויוודע הדבר למרדכי..." [**ב**',21-22]. כל הניסים שנעשו לישראל בכל הזמנים, רישומם היה ניכר רק בעת שכולם ראו בחוש את הנסים, אבל באמת כל נס ונס מסודר ומשתלשל מגלגלי מאורעות שונים שקדמו לו. ומה שאנו אין רואים בכל מאורע את דרכי ההשגחה, משום ש**<u>אנו דנים כל מאורע כיחידה נפרדת</u>**, ועד שאנו רואים את המאורע האחרון שאז עינינו רואות שכל המאורעות מתלכדות לחטיבה אחת. ואז נוכחים אנו לדעת שגם המאורע שקדם לאחרון הוא חלק מהנס.
באם נקח לדוגמא את המאורע של ביגתן ותרש, שבקשו לשלוח יד, ונודע הדבר למרדכי והציל את חיי המלך: מאורע זה כשלעצמו לא היה בו שמץ נס. וכן, בנדידת שנת המלך ("בלילה ההוא נדדה שנת המלך ויאמר להביא את ספר הזכרונות דברי הימים ויהיו נקראים לפני המלך. ויימצא כתוב אשר הגיד מרדכי על ביגתן ותרש..." [**ו**' 1-2]), גם בזה לא נראה כל נס כי מעשים בכל יום ששנתו של אדם נודדת מכל סיבה שהיא.
אך כאשר הובא לפני המלך ספר הזכרונות שהיה כתוב המאורע הראשון עם ביגתן ותרש ושאל המלך "מה נעשה יקר וגדולה למרדכי" ונתעורר למלך לשלם למרדכי כגמולו הטוב, אז ראו ונוכחו שגם המקרה הראשון היה חוליה בשרשרת הנסים...

יום נעים (עם תפילת "תן טל ומטר לברכה")!